

Թովմաս չգնաց Հնդկաստան։ Վկայեալ աւանդութիւնն զիւրութեամբ չմահանաց։

Եւսերիոս (*Hist. Eccl.* III. I.), Հերոնիմոս, Արոգինէս, Սոկրատէս Պատմիչ, Հիփոկրոդիտէս, Սոփրոնիոս և այլ նոյնասրաւ հնագոյն Պատմաբանց վկայեն թէ Թովմային վիճակեցաւ Պարթեաստանի Առաքելութիւնն։ Սակայն՝ Արեմտեան Քրիստոնէից Յայսմաւուրց և Հնդկարնակ Քրիստոնեայց միաբանին ի վկայել թէ Թովմաս ցարողեց նաև Պարսից, Բաքարիացոց, Եթէնվակէացոց և Հնդկաց զոր St. Paulinus Natali Վաւերացուցանէ հանեալ բանից։

Parthia Matheum Complectitur, India Thomas¹. Դէ Դուին, այսպէս վկայէ առ այս։ — «Հոյլ Հնդկինակը, և երկրին Յունական և Ասորական, միաւ և բանին՝ համաձայնութեամբ հաստատե՞ւ «լով թէ Թովմաս թափանցեաց ի Հնդկաս։ «տան առ ի ցարողել ցրանն²։ Նոյնն հաւաստեն նաև «Գործ թովմայի» (Acta Thomae)։

(Ժարումակիլ)

Ս. ՏԵՐ Մ. ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՑԱՅՑՆՈՒԹԵԱՆ ՄԱՐԹԻ

(Առ ազնիւ Խմբագրութեան ՆԱԽԱՐԱՐ ԹԵՐԹԻ)

ՆԱԽԱՐԱՐ գրական գեղարվեստական մասնաթերթի ֆեոդ. ի Մարտի Պահանքուն մէջ հրատարակուեցաւ հետաքրքրաչափ ուշեղութիւն մը, հայ եպիկապոսի մը կողմանէ 1489-ին Ալղանկեանի շուրբերուն վրայ կատարուած շրջագայութեան։

Մարտիոս Երզնկայ եպիսկոպոսի գրութիւնն է, որ գարիգեան եռապարի վրայէն Սէւ-Մարդէն թագմանան էր զաղիքիւնի և հրատարակած *Journal Asiaticus* թերթին մէջ 1828-ին, որտէ այժմ Պ. Յ. Փիլիպիան վերստին կը թագմանէ հայերէն լեզուի։

Մինչև հու ոչինչ տարօրինակ. և զույնստի արժանի են թէ Թարգմանէլը և թէ հրատարա-

1. Dr. Noland. *History of the British Empire in India and the East* (Chap. XXXIII. p. 571).

2. Des Guignes. *Acad. des Inscript* (lib. 5. p. 23).

3. Տես և նոր Մատենագր. Հ. Ա. Դ. և Մարտիրոս Երթեցից և յէլ 1890, Սէւ Մարգէնի գործոց մէջ, եւս Գործ 1880 թ. 1, յաւելուած, էջ 88.

կիշը, որ ազգային այսպիսի հնարքքական պատմակի մ'ընդհանրութեան ծանօթացներու փոյթն ունեցած են։ Աւելի ևս զովկի կը համարից անառաջարկ Մեծ Խմբագրութիւնն որ անհաման հոգով հրատարական կը դիմէ՝ «այ բան աւ և իր երրուն և մասն աւ ուրապին ի իր բար և ան Հայր երրուն ուրապուրիմիւն հրաշիրով անոր վրայ և խնդրեալ իրենցին որ քարենաձիք խմբագրութիւն յայտնեն այս մասն իրեն իրենց ունեցած կարգիների և կամ ժամանակութիւնների, երկ ունենալու»։

Բանահրութեան առջն նոր յայտնութիւն մը չէ այս զրութիւն։ Հրատարակուած է նաև *Review of the Orient* թերթին մէջ 1862ին։ Հ. Աղջան ալ չա-պատճի մէջ (էջ 194-197) կը յիշատակէ թէ հեղինակը և թէ ուղեգործիւնը և քարելով կը դնէ հայ թաղարին այս մասը՝ որ Վինենու նկարագրութեան կը պատկանի։ Որիսելու է Մայան որ Մարտիրոս Եպիսկոպոս եւրապական ափերէն հնեսար Աստաղեանի մէջ խորասուցուելով, և տեղի չկայ Գորոմասի բարեբազզ և աշխարհագիտ նաւարկութեան հետ համապատասխան։

Թագմանութեան նկատմամբ ալ մի քանի անուանց ստորգութիւնը խաթարուած կ'երկի անվագութեամբ. օրինակի համար երբ փոխանակ իննոնկենսին քահանայապետի Ալմիդի-ի մը կը հանդիպից, կամ երբ աւետարանական երեք մոգերը Մամի թագաւորներ կ'ըլլան։

Հ. Յ. Արագոն

ԼԵԶԱՐԻԱԳԻՑԱԱԿԱՆ

Հ Ա Յ Լ Ե Զ Ա Ռ Ի Ւ Ւ

Ո Ւ Ղ Ղ Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն Դ Ա Ս Ե Ր

Գ.

Կարդայով «Բարձրավաճէ»²

Ա. Բ. գիրք

(էջ 1 - 72)

Շատ մեծ հաճոյքով եւ միանգամայն շատ մեծ զայրութով կարգացի «Բարձրավաճէ»ի երկու գիրքերը. հաճոյքով՝ որովհետեւ ազուոր բաներ կան մէջը, զայրութով՝ որովհետեւ տգեղ բաներ կան մէջը։ Ազուոր բաներուն վրայ խօսողներ եղան, բայց տգեղներուն վրայ՝ իմ տեսակէսով՝ խօսուած բան մը չտեսայ։ Այդ ոչ հաճելի պաշտօնը ահա ես ինցոս կը ստանձնեմ, յուսալով օգտակար ըլլալ, այդ է միակ նը-